

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: JUDr. L. P.**, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Antonínem Navrátilém, advokátem, sídlem v Praze, Na Florenci 1, proti **žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství, se sídlem v Ústí nad Labem, Velká Hradební 3118/48, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.4.2010, č.j. 1267/DS/2010,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 13.4.2010, č.j. 1267/DS/2010, a usnesení Magistrátu města Děčín, odboru správních činností a obecního živnostenského úřadu, ze dne 21.1.2010, č.j. OSC/8532/2010/HaZ, sp. zn. OSC/Rp-2454/128771/2009, **se zrušují pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 7 760,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13.4.2010, č.j. 1267/DS/2010, kterým bylo rozhodnuto, že se odvolání žalobce zamítá a usnesení Magistrátu města Děčín, odboru správních činností a obecního živnostenského úřadu (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 21.1.2010, č.j. OSC/8532/2010/HaZ, sp. zn. OSC/Rp-2454/128771/2009, se potvrzuje. Uvedeným usnesením správního orgánu I. stupně bylo podle § 66 odst. 1 písm. h) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zastaveno řízení o žádosti žalobce o postoupení věci k vyřízení Magistrátu hlavního města Prahy, územnímu obvodu Praha 1.

Žalobce v žalobě namítl, že žalovaný i správní orgán I. stupně porušili základní zásady stanovené správním řádem. V odvolání, které podal dne 4.2.2010 proti usnesení správního orgánu I. stupně výslovně upozornil, že podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. h) správního řádu lze řízení zastavit jen „z dalších důvodů stanovených zákonem“. Má za to, že v daném případě je aplikace tohoto ustanovení v rozporu s právními předpisy. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí neuvádí žádné konkrétní ustanovení a důvod pro zastavení řízení nevyplývá ani z ustanovení § 55 odst. 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „přestupkový zákon“). O návrhu účastníka řízení o přestupku na postoupení věci jinému věcně příslušnému orgánu, je nutno rozhodnout věcně, tedy že se žádosti vyhovuje či nevyhovuje. Jestliže se žalovaný s postupem správního orgánu I. stupně ztotožnil, zatížil tím své rozhodnutí stejnými vadami jako správní orgán I. stupně. Žalovaný vady řízení ještě prohloubil tím, že účelově hodnotil podmínky pro postoupení věci podle ustanovení § 55 odst. 3 přestupkového zákona. Dále žalobce uvedl, že náklady na jednu cestu na jednání před správní orgánem prvního stupně podstatně přesahují rozsah sankce, kterou lze uložit podle ustanovení § 22 odst. 9 přestupkového zákona, pokud by žalobce vůbec mohl být uznán vinným z přestupku. V tom žalobce spatřuje jiný důležitý důvod uvedený v ustanovení § 55 odst. 3 přestupkového zákona. Argumentaci žalovaného pro nepostoupení věci považuje žalobce za snahu, aby nebyl zpochybněn postup strážníků městské policie, aby bylo zabráněno zpochybnění zřízení obytné zóny na Masarykové náměstí v Děčíně a aby byly zastřeny vady procesního postupu úředníků rozhodujících v řízení o přestupku.

K podané žalobě se písemně vyjádřil žalovaný, který uvedl, že námitky uvedené v žalobě byly předmětem odvolacího řízení a žalovaný se s nimi vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobce podal Ministerstvu dopravy podnět k přezkumnému řízení a z tohoto důvodu navrhl žalovaný přerušení řízení.

Soud usnesením ze dne 12.7.2010, č.j. 16 A 3/2010-21, přerušil řízení do pravomocného skončení přezkumného řízení Ministerstvem dopravy. Přípisem ze dne 1.12.2011, zn. 425/2010-160-SPR/4, Ministerstvo dopravy žalobce vyrozumělo, že ve věci uplynula doba, v níž mohlo Ministerstvo dopravy zahájit přezkumné řízení či vydat rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení. Ministerstvo dopravy mimo jiné vyjádřilo názor, že žádost žalobce o postoupení věci k projednání jinému orgánu podle § 55 odst. 3 přestupkového zákona není žádostí ve smyslu ustanovení § 44 a násl. správního řádu, ale pouze podání podle § 37 správního řádu. Z tohoto důvodu nemělo být řízení zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. h) správního řádu.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen („s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí (§ 72 odst. 1 věty první s.ř.s.). Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které je povinen zkoumat bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost, avšak takové nedostatky nebyly v projednávané věci zjištěny.

Soud po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Žalovaný zaslal soudu správní spis, ze kterého soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 4.11.2009 oznámila Městská policie Děčín správnímu orgánu I. stupně podezření ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. l) přestupkového zákona, kterého se měl dopustit žalobce dne 3.11.2009 v 10.30 hodin v Děčíně na Masarykově náměstí, neboť jako řidič osobního vozidla tovární značky Škoda Octavia Combi, reg. zn. „X“, stál v obytné zóně mimo místo označené jako parkoviště. Žalobce byl předvolán správním orgánem I. stupně k podání vysvětlení k uvedenému přestupku na den 19.1.2010. Dne 12.1.2010 obdržel správní orgán I. stupně přípis, kterým mimo jiné s odkazem na ustanovení § 55 odst. 3 přestupkového zákona žalobce navrhl, aby věc byla postoupena jinému věcně příslušnému správnímu orgánu v územním obvodu Prahy 1, kde má žalobce pracoviště i trvalé bydliště. Usnesením o zastavení řízení ze dne 21.1.2010, sp. zn. OSC/Rp-2454/128771/2009, bylo řízení o žádosti o postoupení věci podle § 66 odst. 1 písm. h) správního řádu zastaveno.

Ustanovení § 55 odst. 3 přestupkového zákona uvádí, že místně příslušný správní orgán může k usnadnění projednání přestupku nebo z jiného důležitého důvodu postoupit věc i bez souhlasu účastníků řízení jinému věcně příslušnému správnímu orgánu, v jehož územním obvodu se pachatel zdržuje nebo pracuje.

Podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. h) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví z dalších důvodů stanovených zákonem.

Podmínkou zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. h) správního řádu je, aby zastavení řízení bylo konkrétně připuštěno v jiném zákonném ustanovení, které stanoví zároveň i podmínky aplikace zastavení řízení. Tak je tomu např. v ustanovení § 102 odst. 4 správního řádu, které uvádí, že pokud žádost účastníka neodůvodňuje zahájení nového řízení, rozhodne správní orgán usnesením o tom, že se řízení zastaví. Správní orgán I. stupně ani žalovaný k výslovné námitce žalobce neuvedli konkrétní ustanovení zákona, jež by připouštělo zastavení řízení v daném případě. Ustanovení § 55 odst. 3 přestupkového zákona o zastavení řízení nehovoří. Správní orgán I. stupně i žalovaný se meritorně vypořádali s argumenty žalobce pro postoupení věci a uvedli důvody, proč k postoupení věci nepřistoupit, avšak toto odůvodnění spíše přiléhá meritornímu rozhodnutí.

Má-li být jakékoli rozhodnutí správního orgánu přezkoumatelné, je třeba, aby se ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. jednalo o rozhodnutí srozumitelné a opřené o dostatek důvodů. V čem lze spatřovat tyto jednotlivé atributy přezkoumatelnosti však s.ř.s. nestanoví, a proto je třeba vycházet z toho, co vytvořila dosavadní správní judikatura.

Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatcích odůvodnění správního rozhodnutí. Musí se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž správní orgán opírá své rozhodovací důvody. Za takové vady lze považovat případy, kdy správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo případy, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy byly v řízení provedeny (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, www.nssoud.cz).

Není-li z odůvodnění napadeného rozhodnutí zřejmé, proč správní orgán nepovažoval za důvodnou právní argumentaci uvedenou v odvolání a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, nutno pokládat takové rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., a to zejména tehdy, jde-li o právní argumentaci, na níž je postaven základ odvolání. Správní orgán musí uvést, v čem konkrétně

nesprávnost argumentace účastníka řízení spočívá (srov. rozsudek ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, www.nssoud.cz). V projednávaném případě soud takovou vadu napadeného rozhodnutí shledal, neboť se žalovaný nijak nevyjádřil k tomu, podle kterého zákonného ustanovení, na něž odkazuje ustanovení § 66 odst. 1 písm. h) správního řádu, došlo k zastavení řízení.

Z tohoto důvodu přistoupil soud bez nařízení jednání ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vady podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Současně podle ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku. S ohledem na to, že stejnou vadou řízení je zatíženo i usnesení Magistrátu města Děčín, odboru správních činností a obecního živnostenského úřadu, ze dne 21.1.2010, č.j. OSC/8532/2010/HaZ, sp. zn. OSC/Rp-2454/128771/2009, přistoupil soud podle § 78 odst. 3 s.ř.s. i ke zrušení tohoto rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení v celkové výši 7 760,- Kč, která se skládá z částky 2.000,- Kč za zaplacený soudní poplatek, z částky 4 200,- Kč za 2 úkony právní služby po 2.100,- Kč poskytnuté právním zástupcem JUDr. Antonínem Navrátilem (převzetí věci a podání žaloby podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb), z částky 600,- Kč za s tím související dva paušály po 300,- Kč a z částky 960,- Kč odpovídající DPH z částek mimo soudního poplatku. Právní zástupce žalobce k výzvě soudu vyčíslil náklady právního zastoupení v celkové částce 13 860,- Kč (skládající se z částek 11 550,- Kč + 2310,- Kč 20% DPH) a dále kolek v hodnotě 2000,- Kč. Takto vyčíslené náklady právního zastoupení však právní zástupce žalobce nijak nedoložil ani blížeji nespecifikoval, a tak soud vycházel pouze z obsahu soudního spisu, z něhož vyplývají shora uvedené náklady řízení žalobce, které mu také výrokem II. tohoto rozsudku přiznal.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 2. dubna 2012

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová